

> La FAVT dona suport a la campanya de la CONFAVC, CCOO i UGT

“Exigim als governs que facin baixar el preu de la llum”

Redacció

«S'ha de garantir l'accés als subministraments indispensables» per a la vida, reiteren les organitzacions veïnals i sindicals CONFAVC, CCOO i UGT en un manifest publicat aquest mes de novembre i llegit pel president de la FAVT en la concentració terrassenca en defensa de les pensions del passat dia 13.

Fa tants dies que augmenta el preu de l'electricitat i, amb ell, l'alarma de la ciutadania per «l'abusiu encariment del preu de la llum» que costa imaginar fins a on podrà arribar aquesta situació. En els vuit primers mesos de l'any, l'increment del preu de la llum ha estat de gairebé el 30%. A l'agost s'ha produït un increment del 46% interanual i del 9,1% respecte del mes anterior, informen les ciutadanes organitzacions en el manifest, titulat «Exigim mesures als governs per rebaixar el preu de la llum».

Immediatament, aquesta pujada ha empitjorat la situació de les persones en situació de vulnerabilitat i ha suposat un perjudici clar per a la majoria de la ciutadania i les petites empreses; directament en les factures d'electricitat i indirectament a l'hora de pagar els preus encarits del conjunt dels productes de consum quotidià, també a conseqüència de l'augment de l'IPC.

«La llum és avui un bé inassequible per a milions de ciutadans i ciutadanes, tant per a les persones més vulnerables com per als treballadors i treballadores amb sous més baixos», alerta el manifest, i apunta que «és necessari intervenir-hi», car es tracta de «béns essencials que han de ser accessibles

■ Manifestació a Terrassa, el passat 13 de novembre.

MG

per a tots i totes, amb un cost raonable, i, per tant, no poden tenir preus basats en l'especulació d'empreses privades».

D'altra banda, aquesta situació posa en evidència, novament, un problema que ve de lluny i té causes profundes: l'oligopoli del sector i la «inacció política dels diferents governs», alguns presidents dels quals (González i Aznar, per exemple) ara formen part dels consells d'administració. Aquest oligopoli està format per Endesa, Iberdrola, Gas Natural, EDP i Viesgo Energía, que controlen prop del 90% de la quota total del mercat espanyol elèctric i de gas.

Altres problemes que cal canviar, identifiquen les entitats en el seu manifest, són:

- El sistema de fixació del preu de

l'electricitat, l'anomenat mercat marginal, que remunera tota l'electricitat generada al preu de la tecnologia més cara que entra al sistema, independentment que el cost real de les altres tecnologies estigui molt per sota. «És el que sanomena beneficis caiguts del cel, que s'avaluen entre 800 i 1.200 milions d'euros cada any».

- L'augment en els mercats internacionals del preu del gas natural, que es fa servir per produir electricitat a les centrals de cicle combinat i que afecta el dit mercat marginal i el preu de tota l'electricitat.

- El control de la generació hidroelèctrica per part del citat oligopoli es realitza mitjançant una tecnologia «produïda amb

un bé públic com és l'aigua amb la majoria dels embassaments i centrals ja amortitzats», sapunta en el manifest, i que «a hores d'ara és l'únic mecanisme efectiu d'emmagatzematge d'energia i molt flexible per adaptar-se a les variacions de la demanda».

- El seu cost de producció s'estima en 3 euros cada megawatt/hora (MG/h). «Es podria fer servir per atenuar el cost de l'electricitat, però les companyies fan tot el contrari, oferint l'energia d'origen hidroelèctric a preus molt propers als de la generada amb gas».

«En tot cas», reconeixen les organitzacions, «les mesures que està prenent el Govern de l'Estat, que demostren que sí que es podia actuar sobre el mercat elèctric, són

positives, han de tenir continuïtat i esdevenir estructurals, ja que és evident que el cost de l'energia, i en concret de l'electricitat, es mantindrà elevat a curt i a mitjà termini».

Finalment, «l'encariment de l'electricitat té greus conseqüències socials, també pot ser un obstacle important per a la recuperació econòmica i en la transició vers la sostenibilitat enmig de l'emergència climàtica».

Per tot això, la CONFAVC, CCOO i UGT reclamen el següent:

- La creació d'una prestació de subministrament mínim vital, articulada amb l'ingrés mínim vital i la renda garantida de ciutadania.
- Establir un tram de consum a preu reduït en funció dels ocupants de l'habitatge de manera semblant a com es fa amb l'aigua.
- Condonar els deutes de les famílies amb les empreses subministradores quan responen a raons objectives de pèrdua d'ingressos.
- Convertir en estructural el mecanisme pel qual es detreuen a les empreses elèctriques els beneficis caiguts del cel.
- Establir un mecanisme de contractes a mitjà termini a un preu fix per reduir la volatilitat dels preus i per disminuir el risc dels consumidors.
- Transformar el mercat marginal canviant-lo pel principi de remunerar segons cost.
- Posar fi a l'oligopoli elèctric.
- Impulsar la transició energètica: desenvolupar les energies renovables, accelerar la implantació de l'autoconsum i les comunitats energètiques, crear un fons d'ajudes per a les famílies vulnerables i les comunitats de veïns.

Al CAP Nord no s'hi cap! Calen solucions immediates al collapse actual

El problema que pateix el CAP Nord de Terrassa són prou coneguts. Va ser el primer CAP «perifèric», recorda en Jaume Avalos, president de l'AV de Sant Pere Nord, i «ara està totalment sobrepasat pel nombre de persones usuàries. Directament, no s'hi cap».

D'aquesta realitat s'ha informat i parlat amb totes les administracions implicades. El que cal ara és que «l'Ajuntament i el CST (Consorci Sanitari de Terrassa) es posin les piles. Han de ser punta de llança per obrir camí i solucionar davant la Generalitat», emfatitza i rebla: «si cal anar de la mà a la Generalitat, ho farem, però aquestes administracions han d'obrir camí».

Perquè «no pot ser que tothom estigui d'acord, però no passi res», afegeix irritat el dirigent veïnal, tot destacant que «hem hagut de sortir nosaltres a dir-ho. Què passa?!». A més a més, se sap que la solució és fer un nou CAP, «però mentrestant què? No podem acceptar aquesta precarietat i misèria, calen solucions mentrestant».

Escrit sobre la resposta del CST del CAP Nord

Associacions de Veïns del Districte 6 i Plataforma en defensa de la sanitat pública de Terrassa

El passat dia 4 d'octubre vàrem mantenir una reunió l'Ajuntament de Terrassa, el consorci Sanitari de Terrassa i Associacions veïnals del districte 6 i la Plataforma en defensa de la sanitat pública de Terrassa, per tal d'afrontar les problemàtiques del servei del CAP Nord.

A les demandes de millora

que es van posar sobre la taula a dita reunió, hem rebut escrit de resposta, que conté algunes propostes, de les quals volem expressar la nostra opinió al respecte, i continuar treballant per aconseguir aquestes millores de l'atenció primària que tant necessiten els ciutadans de Terrassa.

Pel que fa a les llistes d'espera,

en les situen fins a 2 mesos per donar cita amb el metge de família. És evident que això no és acceptable en cap cas, i que afecta directament a la salut dels nostres veïns i veïnes, per una manca de servei. Recordem que el termini de temps que recomana el CatSalut per donar cita és de 48 hores, no pot ser que a Terrassa tinguem les llistes d'espera més llargues de tota Catalunya.

Sobre els projectes de millora que proposa el CST per millorar les llistes d'espera, voldríem comentar que la gestió de la demanda per part de les infermeres té la limitació de que els diagnòstics els hi corresponen als metges, i no voldríem que es caigués en una substitució de funcions.

La figura d'administrativa sanitària, que es pretén que d'entrada derivi correctament les demandes dels usuaris, ha d'estar circumscrita a l'àmbit administratiu, no pot suplir les valoracions mèdiques que s'han de fer per part d'un metge o infermera.

A més de que es pot vulnerar els drets a la intimitat de les persones i no complir amb la llei de protecció de dades.

Se sap que la solució és fer un nou CAP, «però mentrestant què?»

Sobre la problemàtica d'espais al CAP Nord, hi ha un reconeixement per part del CST en que la manca de més espais de l'equipament limita i condiciona la gestió i els serveis que pot arribar a oferir. S'han de trobar alternatives, perquè el model de gestió no suplirà aquestes mancances. Un CUAP seria bo per tota Terrassa, però el problema al CAP Nord continua, per tant cal cercar solucions per a fer un nou CAP, o desdoblant l'actual. Aquestes són

solucions de llarg termini i mentrestant s'ha de cercar mòduls o locals per donar el servei que es necessita. No podem acceptar que no es donin serveis bàsics de salut amb l'excusa de l'espai.

En aquesta gestió del mentrestant, demanem una reunió per al mes de desembre de 2021, que inclogui els treballadors del CAP Nord com a part de la solució, i amb l'aportació de coneixement de primera mà que tenen de l'equipament. Moltes de les demandes del personal venen relacionades amb la manca d'espais i recursos, per tant haurem d'aprofundir en la cerca de solucions provisionals (mòduls, locals, etc...)

També proposem demanar reunió conjuntament amb l'Ajuntament i CST, amb el Conseller de Salut, per cercar les solucions més definitives i de llarg recorregut.

Restem a l'espera de rebre la proposta de calendari de seguiment, i les dates concretes de reunió per tal de treballar la problemàtica del CAP Nord.